

LES: VERTROUWEN

Woorden

Devariem

Aliya
6

Deuteronomium 2:31 – 3:14

INLEIDING:

In de tekst van deze week lezen we dat God begonnen is om Sihon en zijn land aan Israël te geven.

Wie heeft een idee hoe Hij hiermee begonnen is? En zou dit voor Israël zichtbaar geweest zijn?

In Deuteronomium 2:30 kun je lezen dat God de geest van Sihon verhardt en zijn geest verstokt, zodat Hij hem aan Israël kon overleveren.

Dit heeft Israël waarschijnlijk niet gezien.

Wat Israël wel zag, was dat Sihon, de koning van Hesbon niet geboeid naar het volk toe kwam, maar gewapend!

Israël moest God vertrouwen dat Hij Sihon ook echt aan hen overleverde, want dit leek niet zo.

TEKST VAN DE WEEK

En de HEERE zei tegen mij:
Zie, Ik ben begonnen Sihon en zijn land aan u te geven.
Begin zijn land nu daadwerkelijk in bezit te nemen.
Deuteronomium 2:31

BENODIGDHEDEN:

- Een vrijwilliger
- Een blinddoek
- Een parcours
- Een stoel (van de juiste maat)
- Publiek

AAN DE SLAG:

In onze tekst geeft God vervolgens de opdracht aan Israël om het land daadwerkelijk in bezit te nemen.

Als God ons iets geeft, verwacht Hij dus ook van ons een actie. Hij wil dat wij actief aannemen wat Hij aan ons wil geven.

Ook wanneer dat spannend is.

Dat laat namelijk zien dat we op Hem vertrouwen.

Hierover gaan we vandaag leren.

-Zeg dat je een dapper kind nodig hebt, die jou vertrouwt.-

Kies een kind en zeg dat je hem of haar met woorden over een parcours zult leiden, terwijl het kind geblinddoekt is en dat het kind echt veilig is. Zeg, wanneer de vrijwilliger even op de gang staat en je een parcours klaarzet, tegen het publiek dat ze schrikgeluiden mogen maken of 'aah! Een afgrond!' mogen roepen.

Haal de vrijwilliger weer van de gang en zet hem/haar neer bij het begin van het parcours.

Geef aanwijzingen (geen handje) en leid het kind naar het eind van het parcours.

Nu komt het spannende deel!

Terwijl het kind geblinddoekt is, houd je de stoel vlak achter het kind en vraag hem/haar nu om te gaan zitten zonder de blinddoek af te doen en zonder met de handen te voelen.

Zorg dat je de stoel zo houdt, dat het kind niet voelt dat de stoel er is, maar wel veilig kan gaan zitten.

Bespreek achteraf wat er is gebeurd. Vond de vrijwilliger het spannend of helemaal niet?

Welke onderdelen vond hij of zij spannend en waarom? Wat vond hij of zij van het publiek?

Als de vrijwilliger nog een keer hetzelfde zou moeten doen, zou het dan anders gaan? Waarom?

Denk hier samen over na.

Net zoals de persoon die met woorden de vrijwilliger leidde, zo probeert God ons vaak ook te sturen met Zijn aanwijzingen.

In het begin kan het heel spannend zijn die aanwijzingen op te volgen.

De eerste generatie Israëlieten durfde het niet aan om het land in te nemen, omdat ze God niet goed genoeg kenden en vertrouwden. Maar deze tweede generatie kent God al beter, gaat in vertrouwen de strijd aan met koning Sihon en behaalde de overwinning.

De Israëlieten moesten hierna nog verschillende volken verdrijven.

Elke keer dat dit lukte, leerde ze dat God echt te vertrouwen is en werd het makkelijker.

Is er iets wat God van ons vraagt wat we spannend vinden?

Praat hier samen over en deel ook getuigenissen met elkaar.

Bid samen voor moed in de genoemde situaties en vraag er later nog eens naar.